

בְּסִיעָתָא
דְּשָׁמַיָא

רבי עקיבא והאור שלא כבה

סיפור על תורה, אמונה בה', ואהבת חנם

מוכנים למסע מרתק שילמד אותנו את הכלל הכי גדול בתורה?

הַיְשִׁיבָה הַגְּדוֹלָה בְּעוֹלָם

תִּדְמִינּוּ קוֹל עֲצוּם, חֲזָק יוֹתֵר מִמֶּפֶל מַיִם אֲבֵל מְתוֹק מִדְּבֶשׁ!
אֵלוּ הָיוּ קוֹלוֹת הַלְמוּד בַּיְשִׁיבָה יִשְׁל מִיָּדוֹ תוֹר בַּיְשִׁיבָה שֶׁל
מְנַהִיג הַדּוֹר, רַבִּי עֲקִיבָא.

24,000

כַּמָּה תַלְמִידִים?

עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה אֲלֶף!
יָשְׁבוּ וְלָמְדוּ אֶת תּוֹרַת ה' יוֹמָם וְלַיְלָה.

מַאיִפָּה עַד אֵיפָּה?

הָעוֹלָם כֻּלּוֹ הָיָה מָלֵא
בְּאוֹר הַתּוֹרָה, מִהָעִיר גִּבְתַּת
וְעַד לָעִיר אַנְטִיפֶרֶס.

לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְבוֹרָא

רבי עקיבא הביט בצבא הלומדים שלו, וידע שהתורה
היא המתנה הכי יפה שנתן לנו הקדוש ברוך הוא!
נראה היה שאין דבר שיעצור את האור...

הַשָּׁבֵר הַגָּדוֹל מִגִּיעַ

לִפְתָּע, אֲוִירָה כְּבֵדָה יֵרָדָה עַל בֵּית הַמִּדְרָשׁ. הַתְּלַמִּידִים
פָּנוּ לָהּ בְּתַפִּילָּה, אֶךְ גִּזְרָה מִשָּׁמַיִם הִגִּיעָה. מַחֲלָה
מְכַאִיבָה שֶׁנִּקְרָאת 'אַסְכָּרָה' הִתְחִילָה לִפְגֹּעַ בַּתְּלַמִּידִים

חג הפסח
(יציאת מצרים)

חג השבועות
(מתן תורה)

ימי ספירת העומר
(המגפה מכה)

ספסלים ריקים

המגפה לא נעצרה.
במקום קול של שמחה, נשמעו קולות של בכי.
מדוע ה' אפשר לדבר כל כך עצוב לקרות בעולם התורה?

ביום הראשון:
מאות תלמידים חלו.

ביום השני:
אלפים כבר לא הגיעו.

הסוף הכואב:
כל 24,000 התלמידים
הצדיקים נפטרו מן העולם.

וזה יהי העולם שמים

ילדים, נסו לחשב על הנשקט הנורא שהיה שם. בלי קולות של תורה
שמתנוגגים עד השמים. מי ימשיך ללמד תורה בעם ישראל?
התורה היא החיים שלנו, ובלעדיה העולם פשוט שמים (ריק ועצוב).

הַסִּיפָּה: מִפְּנֵי שֶׁלֹּא נִהְגוּ כְּבוֹד זֶה בְּזֶה!

תורה

הקדוש ברוך הוא בוחן את הלב.
לא מספיק רק ללמד תורה, צריך
ללמד אותה מתוך מדות טובות.

הטעות שלהם:

- **צרות עין:** כְּשֶׁחָבַר שֶׁאֵל שֶׁאֵלָה טוֹבָה,
הֵם לֹא שָׁמְחוּ מִכָּל הַלֵּב.
- **זלזול:** כְּשֶׁמִּישָׁהוּ טָעָה, לֹא תָמִיד
הִתְנַהְּגוּ אֵלָיו בְּכָבוֹד.

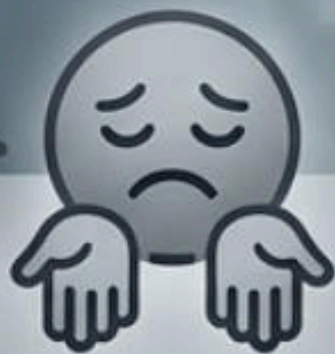
כבוד ואהבה

חֻקֵּי הַשָּׁמַיִם: אִם מִי שֶׁלֹּמֵד תּוֹרָה מִזְלִיז בְּחָבֵר שְׁלוֹ – הִתּוֹרָה שְׁלוֹ לֹא יִכּוּלָה לְהִתְקַיֵּם!

הָאָם לְהִתְיַאֲשׁ? הַבְּחִירָה שֶׁל מִנְהִיג

עֲשׂוֹת שָׁנִים שֶׁל עֵמָל נַעֲלָמוּ בְּרָגַע...

אָדָם רָגִיל הָיָה אֹמֵר:
"זֶהוּ דִּי. אֲנִי זָקֵן מְדִי
לְהִתְחִיל הַכֹּל מֵחֶדָשׁ.
אֲנִי מֵרִים יָדַיִם."

אָבֵל רַבִּי עֲקִיבָא בְּטַח בֵּה:
הוּא יָדַע שֶׁהַתּוֹרָה גְּדוּלָּה מֵהַכֹּל!
הוּא הִתְפַּלֵּל לַה' שֶׁיִּתֵּן לוֹ כֹּחַ
כּוֹחַ לָקוּם בְּגִילוֹ הַמּוֹפְלָג,
לְמִרּוֹת הַכָּאֵב.

קָם מֵהַעֲפָר וְהוֹלֵךְ לְדָרוֹם

רַבִּי עֲקִיבָא קָם מֵהַרְצָפָה
הַקָּרָה. הוּא לָקַח אֶת
מִקְלוֹ, נָשָׂא אֶת עֵינָיו
לְשָׁמַיִם מִתּוֹךְ אֲמוֹנָה
עֲצוּמָה, וַיֵּצֵא לְדֶרֶךְ!

הוּא הִלֵּךְ לְחִפְשׁ
תַּלְמִידִים חֲדָשִׁים
בְּדָרוֹם שֶׁל
נֶשֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

הַפֶּעַם, הוּא לֹא חִיפֵשׁ
שׁוֹב עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה אֲלָף.
הוּא חִפֵּשׁ מִשְׁהוּ אַחֵר...

ההתחלה החדשה: חמשה בלבד

רבי עקיבא מצא כמות קטנה מאד – מספר שאפשר לספור על כף יאחת!
אך אלו היו תלמידים מלאים באהבת ה' ואהבת ישראל.

רבי מאיר

רבי יהודה

רבי יוסי

רבי שמעון
(בר יוחאי)

רבי אלעזר
(בן שמוע)

אַל תַּעֲשׂוּ אֶת הַטָּעוֹת שֶׁלָּהֶם!

לִפְנֵי שֶׁתְּחִילוּ לִלְמַד
אֶפִּילוּ הִלְכָה אַחַת,
רַבִּי עֲקִיבָא אָמַר לָהֶם
מִשְׁפָּט מִרְעִיד:

בְּנֵי! הִרְאִישׁוּנִים לֹא מֵתוּ אֶלָּא מִפְּנֵי
שֶׁהֵייתָה עֵינָם צָרָה בַּתּוֹרָה זֶה לָזֶה!
תָּנוּ דַּעְתְּכֶם שֶׁלֹּא תַעֲשׂוּ כַּמַּעֲשִׂיהֶם!

הוא הבין שכדי לזכות לאור התורה, הם חייבים להיות חברים בלב ונפש.

וְאִז, הִכְרִיז רַבִּי עֲקִיבָא מִשְׁפָּט שְׁמִלּוּהָ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם:

וְאַהֲבַת לְרַעָה כְּמוֹה –
זֶה כָּלֵל גְּדוֹל בַּתּוֹרָה!

אור התורה חוזר וממלא את העולם

חברות בלמוד: הם אהבו זה את זה,
כבדו כל שאלה ושמחו בהצלחת החבר.

התוצאה: מהחמשה האלה התמלאה כל ארץ ישראל.
בתורה!

כל המשנה והגמרא שאנחנו לומדים היום מגיעות בזכות אותם 5
תלמידים, ובזכות מנהיגותו של רבי עקיבא שלא וותר.

הסוד להצלחה (לוח השואה)

התלמידים
הראשונים

כמות: 24,000 (המון!)

מדות: לא נהגו כבוד זה בזה

הסוף: תורתם נעצרה במגפה

התלמידים
החדשים

כמות: רק 5 תלמידים

מדות: ואהבת לרעה כמוך

הסוף: הם מאירים את
העולם עד היום

המסקנה מהשמים: אצל ה', איכות הלב והכבוד לחבר
חשובים הרבה יותר מרק להיות "הכי חכם!"

אַנְחָנוּ הַמַּמְשִׁיכִים שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא!

אֵיךְ נִדְאָג שֶׁהַתּוֹרָה שְׁלָנוּ בִּכְתָּה תִּשְׁמַח אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא?

מִפְרָגִנִּים:

כשחבר עונה תשובה נכונה,
אנחנו שמחים בשבילו מכל הלב.

מִקְשִׁיבִים:

כשחבר שואל או קורא, אנחנו לא
מזלזלים, אלא מכבדים.

עוֹזְרִים:

כשמישהו מתקשה, אנחנו
הושיטים יד של אהבה.

זכרו: כשאנחנו אוהבים זה את זה – אור התורה יאיר לנצח!